

¹²v naději radostní, v soužení trpěliví, v modlitbě vytrvalí, ¹³přispívejte svatým v nouzi, věnujte se pohostinnosti.

¹⁴Dobrořečte těm, kdo vás pronásledují – nezlořečte, ale dobrořečte. ¹⁵Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. ¹⁶Berte na sebe navzájem ohled, nebuďte domýšliví, ale mějte sounáležitost s obyčejnými. Nespoléhejte na vlastní moudrost.

¹⁷Nikomu neodplácejte zlo zlem. Ať všichni vidí, že vám jde o dobro. ¹⁸Pokud záleží na vás, mějte se všemi lidmi pokoj. ¹⁹Nemstěte se sami, milovaní, ale dejte místo Božímu hněvu – je přece psáno: „Má je pomsta, já zjednám odplatu, praví Hospodin.“^a ²⁰Právě naopak:

„Hladoví-li tvůj nepřítel, dej mu jíst,
a pokud žízní, dej mu pít.
Tím, že to učiníš,
shrneš mu na hlavu žhavé uhlí.“^b

²¹Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Komu čest, tomu čest

13 Každý ať se podřizuje vládnoucí moci. Veškerá moc je totiž od Boha, takže současné vlády jsou zřízeny od Boha.^c ²Kdo odmítá vládu, bouří se tedy proti Božímu zřízení; a vzbouřence čeká jistý trest. ³Vládcové přece nejsou postrachem pro ty, kdo konají dobro, ale zlo. Chceš se nebát vlády? Konej dobro, a vláda tě pochválí; ⁴je přece Božím služebníkem pro tvé dobro. Pácháš-li však zlo, boj se! Vláda netřímá meč nadarmo; je přece Božím služebníkem, jenž po zásluze trestá pachatele zla.

⁵Proto se musíme podřizovat – nejen kvůli hrozbě trestu, ale i kvůli svědomí. ⁶Proto také platíte daň – vždyť jsou to Boží služebníci a pilně se věnují své práci. ⁷Každému dávejte, co jste povinni: komu daň, tomu daň, komu clo, tomu clo, komu vážnost, tomu vážnost, komu čest, tomu čest.^d

^a19 Deut 32:35 ^b20 Přís 25:21–22 ^c1 Dan 2:21; Jan 19:11 ^d7 Marek 12:17

Kdo miluje, naplnil Zákon

⁸Nikomu nedlužte nic než vzájemnou lásku; kdo miluje druhého, totiž naplnil Zákon. ⁹Vždyť přikázání „Necizolož, nezabíjej, nekrad, nezávid“^a a všechna ostatní jsou shrnuta ve větě: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“^b ¹⁰Láska bližnímu nikdy neublíží – proto je naplněním Zákona láska.

¹¹A ještě něco. Rozumějte, jaká je doba, protože přišel čas probudit se ze spánku. Spása je nám teď blíž, nežli když jsme uvěřili. ¹²Noc pokročila a den je blízko. Odložme proto skutky tmy a oblečme zbroj světla! ¹³Žijme poctivě jako ve dne: ne v obzervství a opilství, ne zhýrale a nestydatě, ne ve svárech a závisti. ¹⁴Místo starostí o tělesné touhy se oblečte do Pána Ježíše Krista.

Nesud' bratra

14 Přijímejte ty, kdo jsou choulostiví ve víře, a to bez hádek o názorech. ²Někdo věří, že smí jíst všechno, ale choulostiví jí jen zeleninu. ³Kdo jí všechno, ať nepohrdá tím, kdo nejí, a kdo nejí, ať nesoudí toho, kdo jí – vždyť Bůh jej přijal! ⁴Kdo vůbec jsi, že soudíš cizího služebníka? Před svým vlastním pánem obstojí, či selže. A on obstojí – Pán jej dokáže podpřít!

⁵Někdo si cení jednoho dne nad jiné, pro někoho je den jako den. Každý ať je přesvědčen o vlastním názoru. ⁶Kdo drží svátek, drží ho Pánu. Kdo jí, jí Pánu, neboť děkuje Bohu, a kdo nejí, nejí Pánu a děkuje Bohu. ⁷Nikdo z nás totiž nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. ⁸Žijeme-li, žijeme Pánu; umíráme-li, umíráme Pánu. Ať už tedy žijeme či umíráme, patříme Pánu. ⁹Vždyť proto Kristus zemřel a znovu ožil – aby byl Pánem živých i mrtvých.

¹⁰Proč tedy soudíš svého bratra? Anebo ty, proč pohrdáš svým bratrem? Všichni přece staneme na soudu před Božím trůnem. ¹¹Jak je psáno:

^a9 Exod 20:13–17; Deut 5:17–21 ^b9 Lev 19:18